

"לכבוש" את העולם

ע"י יגיעה והוספה בלימוד התורה!

עכשיו הזמן שצריכים "לכבוש" העולם ע"י יגיעה והוספה ביתר שאת וביתר עז בלימוד התורה.

הוספה זו, צריכה להיות גם אצל הבעלי עסקים, דאף שעפ"י דין ישנם שיעורים קבועים בכמות הזמן שצריכים ללמוד הרי נוסף ע"ז שבשעות אלו שהם צריכים ללמוד עליהם להוסיף באיכות, בעיון ויגיעה וכו' - הנה צריכים הם "לגזול" גם משעות העסק ולנצלם ללימוד התורה, ומכ"ש שהוספה זו צריכה להיות אצל יושבי אהל בכלל ואצל תלמידי הישיבות בפרט, ועאכ"כ אצל תלמידי ישיבות תומכי תמימים, שהרי תפקידם הוא שיהיו "נרות להאיר" - לכן צריכים הם להיות דוגמא ח"י שמהם ילמדו תלמידי שאר הישיבות, ועד שגם הבעלי עסקים ילמדו מהם להוסיף בלימוד התורה כפי יכלתם הם.

ושייכות מיוחדת בזה לחמשה עשר בשבט, ר"ה לאילנות, עפ"י המבואר בתענית - דמ"ש כי האדם עץ השדה מדבר בת"ח שנמשל לאילן, והרי בפירות האילן ניכר ביותר מ"ש" הזורעים בדמעה ברנה יקצרו הלוחך ילך ובכה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלומותיו, היינו שצ"ל יגיעה רבה וזמן רב עד שבאים הפירות - כמו"כ הוא בלימוד התורה שצ"ל "יגיעה" כדי שיהי' "ומצאת", עמלים (דוקא) בתורה.

כל הנ"ל צ"ל מתוך שמחה וטוב לבב. ובפרט שההתחלה היא בחמשה עשר בשבט, יום שאסור בתענית ואין אומרים בו תחנון. היינו שבימים זה פועלים כל הענינים ע"י שמחה ושליטת התענית והתחנון.

...בודאי כאו"א יפרסם את כהנ"ל בכל מקום שידו מגעת, בכל מדינה ומדינה ובכל העולם כולו.

מהתוועדות חמשה עשר בשבט ה'תשל"א (לקרו"ש ח"ו ע' 312)

יום חמישי י"א שבט

שלא כרגיל ישב כ"ק אד"ש בעת קריה"ת שחרית.

בשעה 10:2 נסע כ"ק אד"ש למקוה. נתן מטבע לצדקה למזכיר שי'. כשיצא לאהל חילק מטבעות למזכירים ועוד, ונסע ב-10:30. ל-770 חזר כ"ק אד"ש ב-30:6. בהיכנסו לתפילות עודד את השירה "דידן נצח". בגמר התפילה הסתובב כ"ק אד"ש לעבר הסטענדר כסימן לשיחה!

השיחה נסבה במעלת יום האחד עשר ובהמשכה דיבר בהתרגשות ניכרת ובעצימת עינים אודות שלימות הארץ. בסיומה חילק שטר א' לכאו"א, ולהרבה קרא שוב ונתן להם דולר נוסף, לכמה מהם חייך כ"ק אד"ש מאד בעת שנתן את השטר הנוסף.

בסיום החלוקה הניח כ"ק אד"ש שלשה שטרות בסידורו, נגע בפרוכת ויצא בעידוד השירה. ליד המעלית עמד ר' שלום בער שי' לוי וכו"ק אד"ש שאלו "שוין באקומען"? [כבר קיבלת?]. למעלה עודד כמ"פ לפני שנכנס לחדרו.

יום שישי י"ב שבט

תפילת שחרית התקיימה כרגיל.

לפני תפילת מנחה נתן כ"ק אד"ש את הסידור לחתן, וליד המעלית חילק מטבעות לילדים. בטרם היכנסו למעלית הבחין בילד (שנראה מבוגר מגילו) ושאלו "פאר בר מצוה?" [לפני בר מצוה?] וכשנענה בחיוב נתן לו מטבע.

בסיום התפילה סימן כ"ק אד"ש לחלוקת דולרים וחילק לכאו"א שני שטרות. בגמר החלוקה הניח שני שטרות בסידורו, ויצא בעידוד השירה.

כ"ק אד"ש נכנס לקבלת שבת ב-5:35, ניגנו ניגון שמחה וכ"ק אד"ש עודד בידו הק', ב"לכה דודי" עודד מידי פעם בתנועות חזקות, ובסיום עודד בתנועות חזקות מהרגיל.

אחרי הכרזת הגבאי בסיום התפילה אמר כ"ק אד"ש "גוט שבת" לעבר הקהל ואחר יצא כשמעודד את השירה.

השיחה היתה ארוכה ומוזחרת כביאור ענין שבעת המינים בעבודת ה', כשאת רובה אמר בעינים עצומות. בעת השיחה אחז כ"ק אד"ש במפה שהיתה ע"ג הסטענדר. אח"כ דיברו בין השו"בי החסידים שהיה זה מאמר בעין שיחה!

יומן מתקופת י"א-י"ז שבט ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

כ"ק אדמו"ר בהתוועדות חמשה עשר בשבט

שבת שירה פ' בשלח, י"ג שבט

לפני תפילת שחרית ניגנו כתמיד "שיכנה ביהמ"ק", וכ"ק אד"ש עודד בחוזק וסימן לחזור שוב ושוב (ד' פעמים).

בקריה"ת, כשהגיע הבעל קורא לפסוק "ויושע ה'" נעמד כ"ק אד"ש והסתובב כשפניו לעבר בימת הקריאה, ומדי פעם הביט לשם, עד לסיום ה"שירה" שאז הסתובב קצת אל הסטענדר, ובהגיע הבעל קורא לחמישי הסתובב חזרה לגמרי והתיישב. כמו"כ כשהגיע הבעל קורא לפרשת עמלק נעמד כ"ק אד"ש והביט לעבר הבעל קורא. בהפטר הגביה כ"ק אד"ש את קולו כשהתחיל "ותשר דבורה".

כ"הוא אלקינו" הורה בידו לחזור על הניגון שוב.

ב-1:45 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. לאחר שהתיישב, ענה "לחיים" לילד שארף שי' ונתן לו את העוגה.

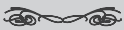
בשיחה הראשונה דובר על השלימות שנעשית בשבת זו בכל עניני ההלולא. השיחה השניה היתה בענין הקרבת הקרבנות של נשיא הדור, וענין "גיוור" הניצוצות. בהמשך דובר במעלת נשי ובנות ישראל שבזכותן "עתידין להגאל" וכמודגש בפרשתנו בשירת מרים, אודותה נאמר "ותתצב המשך בעמוד הבא <<<

תורת אבות

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קג

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' בשלח, ה'תשע"ו

שנת 'הקהל' - ופרצ"ת

מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים

ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: 972-50-2599317

עריכת התוועדות
בחמשה עשר בשבט

ויש להוסיף ולערוך אודות עריכת התוועדות בכל מקום ומקום גם בחמשה עשר בשבט:

"ראש השנה לאילן" קשר ושייך ל"האדם" (אתם קרויין אדם, ע"ש אדמה לעליון) עץ השדה", ובפרט האילנות שנתבחה בהם ארץ (ששייכת ונקראת ע"ש) ישראל, "כי תהיו אתם ארץ הפך", ויש בכא"א מהם (האנשים והנשים והטף) כל פרטי הענינים ד'ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש", כמבואר בכ"מ פרטי הענינים בזה. וב"ראש השנה לאילן" צ"ל חידוש והוספה בכל עניני העבודה הנ"ל אצל כל אחד ואחת מישראל, כל חד וחד לפום שיעורא דילי".

ובודאי ינצלו התוועדות ד"ראש השנה לאילן" כדי לבאר ולערוך ע"ד ההוספה והחידוש בעניני העבודה הנ"ל, כולל ובמיוחד לעורר התשוקה והעניינות ועד לרגש השמחה בגלל הידיעה שתיכף ומיד נכנסים לארץ ישראל, לאכול מפרו' ולשובע משובה, ולקיים כל המצוות התלויות בה בתכלית השלימות, "כמזות רצונך".

כעבור חמש דקות נכנס כ"ק אד"ש לתפילת ערבית בזאל למעלה (כנהוג לאחרונה בימי ראשון). בסיום התפילה הסתובב קמעה (התעורר חשש לשיחה...), ואח"כ זו לצד הסטענדער למקום עמידתו בעת הבדלה. לאחר הכרזת הגבאי פתח כ"ק אד"ש - שוב באופן פתאומי - באמירת שיחה! השיחה נאמרה ברובה בלי מיקרופון, מפני שהיתה קצרה מאוד, ועד שהכינו את המיקרופון - הסתיימה. יש לציין שנאמרה בקול רם, כך שאפשר היה לשמעה כמעט בכל הזאל. כ"ק אד"ש חזר לחדרו תוך כדי עידוד השירה, והתמימים (אלו שזכו לשמוע) התיישבו לרשום את השיחה מזכרונם.

יום שני ט"ו בשבט, ר"ה לאילנות
בצאת כ"ק אד"ש מתפילת שחרית בירך נוסעים לדרכם.

יצא למקוה ב-10:2, ולפנ"כ חילק מטבעות למזכירים ועוד. לאהל יצא כ"ק אד"ש ב-20:3 עם שקית נייר גדולה בידו. חילק מטבעות למזכירים וגם לצלם שעמד שם. ב-6:4 חזר כ"ק אד"ש ל-770. כשנכנס לתפילת עורר את השירה בחזוק. בסיום תפילת מעריב פנה כ"ק אד"ש לעבר הסטענדער... ומיד הכינוהו לשיחה.

השיחה היתה ארוכה ומיוחדת בביאור ענין שבעת המינים בעבודת ה', כשאת רובה אמר בעינים עצומות. בעת השיחה אחז כ"ק אד"ש במפה שהיתה ע"ג הסטענדער. אח"כ דיברו בין חשובי החסידים שהיה זה מאמר כעין שיחה! [ידוע שבעת אמירת מאמר אוזח כ"ק אד"ש במטפחת או במפה!].

בסיום השיחה חילק כ"ק אד"ש לכא"א שלשה שטרות. להרה"ח ר' חיים שי' הכהן גוטניק אמר כ"ק אד"ש "יישר כח פאר בלייבן מיט מיר, פארבריינגען חמשה עשר בשבט" [יישר כח על שנשאת עמי בהתוועדות חמשה עשר בשבט], אח"כ נתן לו שלשה שטרות נוספים ואמר - "בשביל הקהילא קדישא". כשעבר בנו שאלו כ"ק אד"ש "אלע ברידער זייגען דא"? [כל האחים הנם כאן? וכשנענה בחיוב נתן 3 שטרות נוספים ואמר "פאר די ברידער" [עבור האחים]].

בסיום החלוקה הניח פעמיים ג' שטרות בסדורו, ויצא בעידוד השירה. בדרכו בירך נוסעים לדרכם. מאוחר יותר התקיימה סעודת סיום הלכות ברמב"ם. כן חולק לתמימים מסלילת פירות שנתן כ"ק אד"ש ע"י הנהלת הישיבה עבורם, כמדי שנה.

יום שלישי ט"ז שבט
בצאתו מתפילת שחרית בירך כ"ק אד"ש נוסעים לדרכם. לפני תפילת מנחה נתן את הסידור לחתן, וחילק מטבעות לילדים. אח"כ נכנס לתפלה בעידוד השירה. בדרכו חזרה לחדרו בירך נוסעים.

תפילת מעריב התקיימה ב-6:45 בזאל למעלה, כיון שאת הזאל

כ"ק אדמו"ר בהתוועדות חמשה עשר בשבט

אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו" - וכך גם מרים מלשון מרירות של נכנסת ישראל החל מהד' אמהות המתייצבות להביט "מה יעשה לו" - עד מתי ועד מתי ועד מתי, כמה אפשר להחזיק את בני בגלות? ...! בשיחה השלישית לימד כ"ק אד"ש הוראה מענין ה'שירה' - שהתפילה צ"ל בקול מתוך 'שירה' ושמחה. בהמשך עורר על מנהג מזוז, שכשיהודי ניגש ל'עמוד', ויהודי שני מתפלל בקול - משתיקים אותו מיד ב"שא שא"א... אח"כ אמר שיש להמשיך את ההתוועדות דיו"ד שבט גם בימים הבאים, ודיבר על מ"ב שנה להסתלקות.

היום חולק לתמימים מסלילת פירות שנתן כ"ק אד"ש ע"י הנהלת הישיבה עבורם, כמדי שנה.

בשיחה הרביעית דיבר כ"ק אד"ש על ט"ו בשבט, ושבעת המינים שישנם ב"ארץ הפך" - כל יהודי. בשיחה החמישית עורר כ"ק אד"ש שוב על המשך ההתוועדות, ובפרט בט"ו בשבט - בכל מקום האפשרי, ואת ההוראה שיש להסביר לכא"א. אחרי השיחה היתה חלוקת המשקה, כ-24 בקבוקים.

כ"ק אד"ש שאל האם כולם קיבלו וכשהמזכיר ענה בחיוב, החל כ"ק אד"ש לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל. בתנועה הידועה החל כ"ק אד"ש לעודד נמרצות וסימן לחזור ע"ז פעמים רבות (י"ב פעמים), כששירת הקהל הולכת וגוברת מפעם לפעם. אח"כ הזכיר כ"ק אד"ש ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה ב-40:3. אח"כ התפללו תפילת מנחה. בחזרת הש"ץ ישב כ"ק אד"ש. ב'שים שלום' עורר ע"ג הסטענדער כשהוא מביט לעבר הקהל. בסיום התפילה יצא תוך כדי עידוד השירה.

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש ב-45:5 לערך בזאל הקטן, ועורר את השירה בחזוק. בצאתו בירך נוסעים לדרכם.

בינתיים התאסף קהל גדול בחוץ לקראת קידוש לבנה. הקור היה נורא, ועננים כיסו את פני השמים. הלבנה הסתתרה והתגלתה חליפות, ולא ניתן היה לקדש את הלבנה. קהל התמימים החל לשיר בעוז, ממתין לצאת כ"ק אד"ש, כעבור המתנה של 20 דקות נודע שקידוש לבנה יתקיים בשעה עשר בערך. מלבד מספר בחורים שציפו להפתעות, התפזר רוב הקהל.

דקות אחדות לפני השעה עשר נודע שכ"ק אד"ש יצא מיד לקידוש לבנה. לא עבר רגע וכל השולחנות ב-770 נותרו שוממים... כ"ק אד"ש יצא לבוש במעילו, עורר את השירה ונעמד ליד הסטענדער, שהועמד בחניית הרכב סמוך למדרכה. בהלוך ובחזור הביט לעבר תנור גדול שהועמד בסמוך מפאת הקור העז.

לפני שהתחיל בברכה, הביט כ"ק אד"ש לכיוון מזרח לעבר הלבנה, וכן קודם הברכה (כרגיל). את הציצית נענע ד' פעמים, כשהוא פותח לשם כך את המעיל. בסיום אמר - "א גוט חודש, א גוט וואך".

יום ראשון י"ד שבט
לתפילת מנחה יצא כ"ק אד"ש בשעה 2:10 בג"ע התחתון. בסיום

התפילה נכנס לחדרו ויצא כעבור דקות מספר לחלוקת הדולרים, וכאן היתה הפתעה! - כשניגש כ"ק אד"ש לסטענדער, טרם שהחל לחלק, פתח באמירת שיחה.

השיחה היתה קצרה ביותר, ובה איחל לכא"א מישראל הצלחה רבה ומופלגה, בקשר עם ט"ו בשבט. אח"כ החל בחלוקת הדולרים.

למרות הקור העז לא נמנע הקהל הגדול לבוא ולזכות בברכת כ"ק אד"ש. החלוקה נמשכה למעלה מ-4 שעות, והסתיימה ב-6:35.

רבה" או בנוסח אחר כיו"ב. למשפחותיהם אמר: "בשעטומ"צ".
לכמה מהברי מצוה נתן דולר נוסף.

אחר-כך יצאה קבוצת הברי-מצוה ונכנסה קבוצת חתנים וכלות.
כ"ק אד"ש בירכס בשיחה קצרה. אחר חילק לכאו"א שטר אחד של
דולר באמרו: "בשעטומ"צ". לכמה הוסיף: "בנין עדי עד".

אחרון ניגש הצלם רלוי"צ שי' פריידין, ובירכו כ"ק אד"ש מיט
אלע גוטע זאכן בגור"ר" עם כל הדברים הטובים בגור"ר. הנ"ל ביקש
משהו, וכ"ק אד"ש ענה "זאל זיין גאר אינגיכן בשו"ט" שיהיו
בקרום ממש בשו"ט. אח"כ אמר כ"ק אד"ש "איר בעט אלע מאל
פאר צווי בית הכנסת" אתה הרי מבקש תמיד עבור שני בתי כנסת
(בחולון - המעתיק) ונתן לו עוד שני דולרים.

היחידות הסתיימה בשעה 9:00. כ"ק אד"ש הביט לעבר ארון
הקודש ואמר משהו, אחר לקח את חבילת הפ"נים ויצא את הזאל
כשמביט בדרכו לעבר השעון שבקיר הצפוני.

יום רביעי י"ז (טו"ב) שבט

ממטה צעירי אגודת ח"ב נודע כי במשך המעל"ע דט"ו בשבט
ולמחרתו נערכו בבתי כנסיות רבים ברחבי העיר ניו יורק התוועדויות
בהן דובר בענינו של החג ע"פ תורת החסידות, ובפרט לאור שיחות
הקודש בענין זה להן זכינו זה עתה - ובהרחבה רבה.

תפילת שחרית התקיימה בזמנה, בצאת כ"ק אד"ש מהזאל בירך
נוסעים לדרכס. אודות זמן תפילת מנחה הכריז הגבאי "כשיהיו
מוכנים", היות והיום נוסע כ"ק אד"ש לאהל - שלא כרגיל (ציוין,
כי יום זה הוא למחרת יחידות).

בשעה 1:40 נסע כ"ק אד"ש למקוה, בצאתו חילק מטבעות לצדקה
לכל הנוכחים, וכן בירך נוסעים לדרכס. כשחזר מהמקוה סימן בידו
לשלום לילד שעמד בדרך, וכן בירך נוסעים.

לאהל נסע כ"ק אד"ש ב-10:30, בדרכו למכונית בירך נוסעים לדרכס
ונתן להם מטבעות של 'ניקל' לצדקה. להרה"ח ר' בן ציון שי' שלוב
הנוסע לאנגליה נתן 'ניקל' נוסף "פאר גאנץ וונדון" [עבור כל
לונדון]. כן נתן מטבע לא' הצלמים שעמד שם.

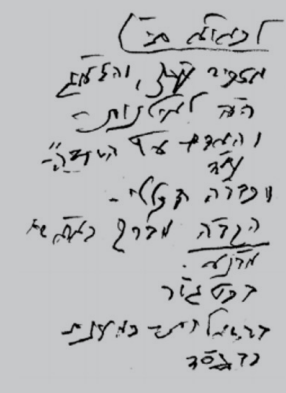
כ"ק אד"ש חזר מהאהל ב-10:06 ולאחר כמה דקות נכנס לתפילות
מנחה ומעריב. בכניסתו זואל עודד את השירה בחזק.

בסיום התפילה לאחר הכרזת הגבאי המתין מעט עד שסיים א' לומר
קדיש. בצאתו עודד בחזקה את שירת "דידן נצח", ובירך נוסעים.

היום י"ל השיחה דש"ק - מוגה. ה'פתח דבר' נושא את התאריך:
"מוצאי ר"ה לאילנות".

כמו כן, יש לציין כי חלה התקדמות רצינית ומהירה בהמשך
בניית "בית רבינו שבבבל": הגיע 'טרקטור' ענק שבא לפנות מקום
להמשך הבניה. לשם כך בוטל א' הגשרים שהיה מקשר בין הזאל
הגדול למדרכת איסטערן פארקווי, וכל היציאות מהזאל צומצמו
לדרך המדרגות הפונות לשדרת קיגסטון.

האדם עץ השדה
לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר
בכתי"ק העוסק גם במעלת
יום החמשה-עשר בשבט
ר"ה לאילנות.
פענוח הכתי"ק:
לכאו"א [לכל אחת ואחת]
תי'
אזכיר עה"צ, והזמ"ג
[והזמן גרמא] ר"ה [ראש
השנה] לאילנות - והאדם עץ השדה" - ע"ד [על דרך] וכבר"ה
[וכבראש השנה] הכללי -
הקב"ה מברך כאו"א [כל-אחד-ואחת] שי' מבנ"א [מבני אדם]
בכטגור"ר [בכל-טוב גשמי ורוחני]
בהשאלות - כמענת רב פס"ד [פוסק דינים]

למטה הכינו ליחידות שתתקיים הלילה. כשנכנס לתפילה, בעוד
מניח את הסידור על הסטענדער, הביט לעבר העומדים מימינו ועודד
בחזק בתנועת ידו את שירת הקהל. בסיום התפילה חזר לחדרו תוך
כדי עידוד השירה.

בשעה 8:00 יצא כ"ק אד"ש מחדרו, נכנס ליחידות בזאל למטה.
כשהתישב, פתח בשיחה לאורחים שי', אנשים נשים וטף. בתוך
השיחה הזכיר ש"ר"ל לוותר על אף שעל מאה"ק... בסיומה חילק
שטר של דולר לכאו"א באמרו "ברכה והצלחה".

אח"כ החלה היחידות לברי-מצוה, וכ"ק אד"ש בירכס בשיחה
קצרה. כשסיים, הסתובב מעט לצידו לחלוקת השטרות, אך לפתע
פנה שוב למיקרופון ואמר מלים נוספות בקשר לנתינה לצדקה ביום
הבר מצוה. אח"כ החלה החלוקה. את הבחורים בירך ב"הצלחה

**ניתנו לכאו"א הכחות שיצליח לכוין אל האמת
ובפרט עי"ז שלומד ומתייגע בתורתו של נשיא הדור, ועוסק בהפצתה כו'**

בימינו אלו: לאחרי שפעלו גדולות ונצורות בהפצת התורה והיהדות, והפצת המעיינות חוצה, בכחו ובשליחותו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח
אדמו"ר - ניתנו לכאו"א הכחות שיצליח לכוין אל האמת, ובפרט עי"ז שלומד ומתייגע בתורתו של נשיא הדור, ועוסק בהפצתה כו', וכדבריו
בכו"כ ממאמריו ששלימות ההשפעה מרב לתלמיד (ש"בעין יפה נותן") הוא באופן שחיושי התלמיד נעשים כחיושי הרב, ובמילא, זוכה לכוין
לרצון הרב כו'.

ואם בכל זאת מתעורר ספק כו' - הרי, בנוגע לרוב הענינים יכולים למצוא פתרון ע"פ המענה הכללי המיוסד על הוראות התורה, כנ"ל.
ובנוגע למכתבים של בקשת ברכות, פדיונות וכו' - אין צורך להמתין לאישור בפרט, ומודיעים ברבים, אשר, בעזה"י, ימלאו את הבקשות
- להזכירם על הציון דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - להתברך מהקב"ה מקור הברכות בכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, כל אחד ואחת
בכל המצטרף. בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

**רגש השמחה
על ביאת הגאולה**

והוראה נוספת וג"כ
עיקרית בענין השירה
בנוגע לעבודת התפלה
(שנקראת גם בלשון רינה
(שירה)) באופן של שירה
(כידוע שרבינו הזקן ה'
מתפלל בקול ושירה) -
שנוסף על השירה הקשורה
עם העל"י מלמטה למעלה,
צ"ל עכשיו (לאחרי גמר
כל העליות) השירה שמד
הדביקות וההתכללות
בהעליון, כהנהגה והתחלה
ל"שיר חדש" דלעתיד
לבוא.

ובמיוחד בנוגע להתפלה
על הגאולה האמיתית
והשלימה (ובפרט לאחרי
שכבר "כלו כל הקיצין",
ונשלמו כל עיני העבודה,
כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו) - שנוסף
על רגש הכוסף והתשוקה
והגעגועים להגאולה (עד
עתה), צ"ל עכשיו גם
ובעיקר רגש השמחה מזה
שהגאולה באה בפועל ממש
ברגע זה ממש.

מעורר שהשנה היא שנת הקהל

אעורר שנה אנה אנה
 אנה אנה אנה אנה
 אנה אנה אנה אנה

הענין ד"עץ השדה" בתכלית השלימות בגאולה, הוא בהדגשה יתירה בשנה זו - שנת הקהל

ויה"ר שעי"ה הוספה בלימוד התורה, כולל הענין ד"פלפול התלמידים", כולל גם הענין ד"המחכים את רבו" - יקויים דבר המשנה באבות ד"מביא גאולה לעולם" (המעלה המ"ח - האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם), החל מגאולה באופן ד"אכתי עבדי דאחשוורוש אנן" (כגאולת פורים, שממנה למדים הענין ד"מביא גאולה לעולם"), ותיכף "מיסמך (סמיכה כפשוטה) גאולה לגאולה" - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ואז, יהי' גם הענין ד"עץ השדה", בתכלית השלימות - "אפילו אילני סרק עתידין לעשות פירות", כ"בימי אדה"ר", אלא - שאילני סרק יתהפכו לעץ פרי, העילוי דאתהפכא חשוכא לנהורא, ודוגמתו בעבודת האדם - "האדם עץ השדה" - שלימות התשובה, באופן דאתהפכא - "ודונות נעשו לו כזכיות", ועד לעבודת התשובה דצדיקא - "משיח אתא לאתבא צדיקא בתיובתא".

ובפשטות ממש - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, אשר, "קהל גדול", ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת הקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", שנעשים מציאות של "קהל" אחד, ובאופן כזה - "ישובו הנה", לארצנו הקדושה, כפי שהיא בשלימותה, היינו, ש"ירחיב ה' אלקיך את גבולך", נוסף על ארץ שבע אומות (כנגד שבעה מינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל), גם ארץ קני קניזי וקדמוני - ארץ עשר אומות.

ויש להוסיף ולהעיר מהשייכות ד"קהל גדול" ("הקהל") לארץ עשר אומות דוקא - כי, השלימות דבני" ("קהל גדול") כוללת עשר ("העשירי יהי' קודש") סוגים, כפי שנימנו בכתוב "ראשיכם שבטיכם וגו' מחוטב עציך עד שואב מימך".

ואחדות זו מודגשת גם בענין השירה (שירה עשירית) - כמש"נ "אז ישיר משה ובני ישראל וגו'", היינו, שמשנה רבינו, כולל גם אתפשטותא דמשה שבדורנו זה, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וכל בני", אנשים ונשים וטף, ואפילו עוברין שבמעיי אמן, אומרים כולם יחדיו "את השירה הזאת", עד לסיום השירה ("ה' ימלוך לעולם ועד") כמדובר בארוכה בהתועדות שלפנ"ז.

חמשה-עשר בשבט ה'תשמ"ח

מעצמו וראו

ש"פ בשלה ה'תשנ"ב

אחד עשר שבאחד עשר

חודש שבט הוא חודש האחד עשר (להתחלת מנין החדשים מניסן) - "עשתי עשר חודש הוא חודש שבט" - ששייך במיוחד להגאולה האמיתית והשלימה שאז יהי' הגילוי דבחי' "אחד עשר", "את הוא חד", שלכן, מתודש שבט באים לחודש אדר, שבו היתה הגאולה דפורים, גאולה במעמד ומצב ד"אכתי עבדי אחשוורוש אנן", ו"מיסמך גאולה לגאולה", "פורים לפסח", בחודש ניסן שבו נגאלו ישראל מצרים ובו עתידין ליגאל, שנאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ובחודש שבט (חודש עשתי עשר) עצמו באים מיום העשירי ליום אחד עשר ("אחד עשר יום מחורב") - אחד עשר שבאחד עשר.

מכיון שמדובר אודות נשיא הדור ה"ה בודאי מורה-דרך ל"הכל", ונותן כח ל"הכל"

...בנוגע לבעל ההילולא עצמו - שלאחרי פעולתו בהפצת המעיינות חוצה במשך חיים חיותו בעלמא דין, ולאחרי הסתלקותו "יתיר מבחייה" - נתן ("בעין יפה") לכאור"א מתלמידי וההולכים באורחותיו כו' את הכחות הדרושים ללכת בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו, עד לדרגא זו שחושי התלמיד נעשים כחושי הרב.

ולכן, יכולים למצוא בתורתו תשובות ועצות ככל עניני עבודת ה' כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות, ובמילא, אין צורך לשאול בענינים אלה, כי אם, לעיין ולהתעמק בתורת החסידות שלו, שבה ימצא מרגוע לנפשו ועצה נכונה לכל דבר הקשה עליו בעבודת ה', ובפרט כשמקיים גם הוראת המשנה וציווי "עשה לך רב", כי ה"רב" יעזור לו למצוא את התשובה והעצה הנכונה, ללא ה"שוחד" דאהבת עצמו כו'.

ואם הדברים אמורים בנוגע לשאלות בעניני עבודת ה' וגם ע"פ דרך החסידות, לפנים משורת הדין - בנוגע לענינים שנכללים בגדר החיוב שעי"פ דין, לא רק מצד מדת ודרך החסידות, על אחת כמה וכמה שאין צורך לשאול אודותם, מכיון שניתן הכח לכאור"א למצוא המענה ב"תורה אור", כאמור, ובפרט ע"פ הדרכת ה"רב".

ועד"ז בנוגע לשאר השאלות שבהם ישנו מענה ברור ב"תורה אור", ולדוגמא: שאלות בעניני רפואה - ציווי והוראת התורה "ונשמרתם מאד לנפשתיכם", ע"י קיום הוראת הרופאים, "ורפא ירפא", מכאן שניתנה רשות (ונתינת-כח) לרופא לרפאות, ככל פרטי הדינים שנתבארו בהלכות נזקי גוף ונפש, והלכות שמירת גוף ונפש, "בלשון ברורה ודרך קצרה" - בספרו של הרמב"ם, בשולחן-ערוך של הבית-יוסף, ומקצתם וחלקם הגיעו לידינו גם בשו"ע אדה"ז; שאלות בעניני פרנסה ומסחר וכיו"ב - ע"פ הוראת התורה "ותשועה ברוב יועץ", החל מהתייעצות עם ידידים מבינים, ועד"ז בשאר ענינים דוגמתם, כמדובר בפרטיות בהתועדות דיום הש"ק, ו"תן לחכם ויחכם עוד".

ועוד ועיקר: ע"י ההתקשרות האמיתית לנשיא הדור, בלימוד תורתו ובמעשה בפועל הליכה בדרכיו ואורחותיו כו', כדבעי למיעבד, והנשיא רק הוי' אלקיו עליו - אזי, מלכתחילה אין צורך לילך לרופאים, מכיון שאז הרפואה היא מהקב"ה בעצמו (שלא ע"י רופא בשר ודם), וכש"אני ה' רופאך", אז, "כל המחלה גו' לא אשים עליך" (מלכתחילה); ועד"ז בעניני פרנסה ומסחר וכיו"ב - אין צורך לחפש אחר ידידים מבינים כדי להתייעץ עמהם, מכיון שהקב"ה בעצמו נותן לו במחשבתו את הרעיון והעצה הנכונה.

ובנוגע לבקשות של ברכה, פדיונות וכו' - חוזרים ומודיעים עה"פ שבענינים אלה הרי ישנה ה"חזקה" שימשיכו למלא את הבקשות כו' - להביאם להציון דכ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר, נשיאי ישראל, "לא זו בלבד שלא יפרדו מעל צאן מרעייתם, הנה עוד מתרפסים להדום כסא מרום להתייצב לפני הוד א-ל רם ונשא, להגן על עם ישורון", ובלשון חז"ל "מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד (במרום) ומשמש" - ולעשות ולפעול להתברך מהקב"ה, מקור הברכות, ככל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, כל אחד ואחת ככל המצטרך לו בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

חשיחת חמשה עשר בשבט ה'תשמ"ח